

Corrupció i toponímia

written by Cabassers.org | 03/01/2023

L'Oficina [Antifrau](#) de Catalunya [defineix](#) la corrupció com “un mecanisme apte per arribar a un objectiu desitjat no permès per les normes”. També afirma que perquè hi hagi corrupció, “cal que s’hagi violat una norma que posa límits a l’exercici del càrrec o a la funció que es compleix, malgrat això no suposi la comissió d’un delictes o d’una falta administrativa”.

Aquest tipus d’excessos, en toponímia oficial, els veiem als ajuntaments de [Josa i Tuixén](#) i [la Torre de Cabdella](#), que no usen els topònims oficials normatius per a anomenar els seus municipis, incomplint la [legislació vigent](#). Per contra, usen les formes no oficials i no normatives “[Josa i Tuixent](#)” i “[la Torre de Capdella](#)” (aquest darrer ajuntament usa la forma il·legal a tot arreu i sense excepció, inclosa a tota la [documentació oficial](#), i a sobre [se’n vanta](#)). A més, l’administració de la Generalitat va acceptar, contra la legalitat vigent, oficialitzar deturpacions per als noms de diversos nuclis d’aquests municipis (Tuixent, Capdella, la Torre de Capdella, Central de Capdella i Obeix), retirant de l’oficialitat les seves formes legals (Tuixén, Cabdella, la Torre de Cabdella, Central de Cabdella i Oveix).

Els [altres casos](#) de topònims oficials il·legals també són arbitrarietats evidents, amb ajuntaments que instrumentalitzen [un decret mal fet](#), que genera [inseguretat jurídica](#), per a mirar de saltar-se la llei i mantenir aquells topònims

impropis, en lloc de corregir-los. El disbarat és tan descarat que han hagut de crear un oxímoron per a definir-lo: “[topònims oficials no normatius](#)”. És a dir: topònims que no poden ser oficials perquè no són normatius com exigeix la llei de Política Lingüística, però que tanmateix són oficials, contra la llei. A banda, la Llei 20/2022, de 19 d'octubre, de Memòria Democràtica, ha il·legalitzat la [toponímia franquista](#), i això deixa encara més al descobert els ajuntaments que encara mantenen les deturpacions imposades per la dictadura com a oficials (Cabacés, Capmany, Lladó i Rialp), que sumen aquesta infracció a la de tenir noms de lloc escrits de forma no normativa.

L'Oficina Antifrau també afirma que “la corrupció és un acte de deslleialtat envers la institució a la qual es pertany i a les seves regles”. Entre els efectes de la corrupció administrativa que enumera Antifrau, n'hi ha diversos que descriuen a la perfecció la situació que generen les irregularitats a la toponímia oficial:

-La corrupció mina els principis d'objectivitat i de legalitat que són fonamentals a l'administració pública d'un país democràtic.

-La corrupció és incompatible amb la transparència i el retiment de comptes.

-La corrupció escampa dubtes i genera desconfiança en els representants polítics i en tots els servidors públics, minva la credibilitat de les institucions i contribueix a la desafecció ciutadana.

L'administració pública ha de tenir integritat, i mantenir com a oficials topònims que no respecten la legalitat vigent és una arbitrarietat incompatible amb aquella integritat que se li demana. No pot ser que la mania d'alguns, de voler imposar el seu gust a la manera d'escriure determinats topònims, passi per sobre de les disposicions legals. No pot imposar-se la

voluntat de ningú a la fixació gràfica dels topònims oficials, ja que la determinació de la seva forma és una qüestió regulada per la llei i definida per l'ortografia. Aquestes restes d'autoritarisme arnat en una administració democràtica no hi poden ser.